

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

N. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3729).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Marott: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1916—17.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4101).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dyrtidshjælp for visse Pensionister.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4107).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jacob Christensen: Ved Finanslovsforslagets første Behandling omtalte jeg den daarlige Stilling, som Dyrtiden havde medført for Pensionister med meget smaa Pensioner, og gjorde opmærksom paa, at det vilde være meget vanskeligt for dem at komme Dyrtiden igennem. Jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde. Selv om det ikke er saa omfattende med Hensyn til Understøttelse, som jeg kunde have ønsket det, er der dog rakt de vedkommende Pensionister en hjælpende Haand. Men jeg havde rigtignok ønsket, at Lovforslaget havde faaet en noget videre Ramme. Jeg gjorde mig nemlig ved samme Lejlighed til Talsmand for, at ogsaa de, som oppebærer Invalideunderstøttelse, skulde betænkes med et Tillæg i Anledning af Dyrtiden. Nu ser jeg af Bemærkningerne til Lovforslaget, at baade de, der nyder Invalideforsørgelse, og de, som nyder Understøttelse, er undtagne fra Lovforslaget. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke har ment at kunne medtage Invaliderne. Jeg har tidligere, ogsaa ved Finanslovsforslagets første Behandling, haft Lejlighed til at omtale, hvor slet stillede disse Invalider er, idet de Understøttelser, de oppebærer, er saa smaa, at de vedkommende langt fra er i Stand til at leve deraf, medens Understøttelsen paa den anden Side ofte er en Hindring for, at de ad anden Vej faar den Hjælp, som skal til for, at de i det hele taget kan leve.

Understøttelserne til Invalider er efter den bestaaende Lovgivning meget smaa. De tilstaaes i Henhold til Lov af 25. November 1876. Den er revideret i 1897, og der blev da givet 25 pCt. Tillæg til Understøttelserne, men selv med dette Tillæg er disse meget smaa. I første Klasse kan der kun naas op til en samlet Understøttelse af 875 Kr., i 2den Klasse til 550—600 Kr., i 3die Klasse omkring 350 Kr. Hvad der kræves for, at en Invalid kan blive understøttet i 1ste Klasse, i hvilken altsaa den højeste Understøttelse, der kan naas, er 875 Kr. — Begyndelsesunderstøttelsen er meget mindre —, vil fremgaa af en Bestemmelse i Loven af 1876, som jeg, med den højtærede Formands Tilladelse, skal oplæse. De Invalider, som henføres til 1ste Afdeling, er: „De, som i den Grad har mistet Førligheden, at de ikke kunne